

1840 hofrättsråd, de tre sista befordringarna i hofrätten öfver Skåne och Bleking. Under sin mer än tjugoåriga vistelse i Kristianstad deltog han i anläggningen af ett boktryckeri därstädes 1830, var i fjorton år medlem af redaktionen för den från tryckeriet utgifna landsortstidningen *Skånska Posten*, begynte år 1830 från samma tryckeri utgifva den till 1862 fortgående tidskriften *Juridiskt Archiv* och var 1838—43 ansvarig utgifvare och redaktör för *Kristianstads läns Hushållstidning*. S. framhöll i sitt Archiv i sin rätta dager och understödde varmt de reformer, särskildt beträffande strafflagarna och fångvärdn, som på hans tid förbereddes. Efter att 1827 och 1838 ha deltagit i granskningen af lagkommitténs förslag till allmän civil- och kriminallag samt 1845 ha blifvit förordnad till ledamot i nya lagberedningen, utnämndes han i aug. sistnämnda år till justitieråd samt bosatte sig i hufvudstaden. Här utsågs han 1850 till ordförande i den då nyss bildade juridiska föreningens centralstyrelse, samt utgaf jämte sitt eget Juridiska archiv ifrån 1850 till 1862 tjugutrehäften af föreningens tidskrift. 1858 lämnade han såsom pensionsmässig statens tjänst och afled i Stockholm d. 30 juli 1872. — »Genom sin trogna kärlek för ett arbete, ägnadt att gagna icke blott en viss kommun eller landsort, men fäderneslandet» — säger Naumann i sin juridiska tidskrift — »genom sin outtröttliga ihärdighet, sitt af inga hinder minskade nit, sina oppoffringar af många slag, har utgifvaren af Juridiskt archiv och stiftaren af Juridiska föreningen ovedersägligen förvärfvat sig rättmätiga anspråk på sitt fosterlands erkänsla och ett aktadt minne.» — Ogift.

Schmiterlöv, Henning Kristian, militär, vitter författare. Född d. 9 okt. 1754. Föräldrar: öfverstlöjtnanten *Gustaf Adolf Schmiterlöv* och *Katarina Svensson*. — S. inskrefs i krigstjänst vid nio års ålder och utnämndes till lifdrabant 1767, befordrades till löjtnant i armén 1774, till vice korpral vid Lifdrabantkåren 1778, blef korpral därstädes 1785 och öfverstlöjtnant 1793, hvilket år han tog afsked ur militärståndet, samt erhöll landshöfdings titel 1812. — Död d. 3 mars 1813. — I vår litteraturhistoria är S. känd såsom författare till flera smärre skaldestycken, införda i *Samlaren* och *Stockholms-Posten*, samt genom ett *Tal öfver frih. Gabr. Ad. Wrangel*, hvilket, strängt kritiseradt i *Stockholms-Posten*, uppkallade Thorild till S:s försvar och i sin mån föranledde den förres bekanta skrift »Kritik öfver kritiker». S. var föröfrigt förtrolig vän med Kellgren och flera af sin tids vittra författare, med hvilka han förde en flitig brevväxling. — Gift 1793 med friherrinnan *Anna Matilda Palbitzki*.

1. **Schnack, Peter**, ämbetsman. Född i Nyköping d. 9 febr. 1632. Föräldrar: borgmästaren *Olof Pedersson Schnack* och *Birgitta Hemmingsdotter*. — Vid unga år skickades sonen utomlands och började sin bana såsom skrifvare hos landtränsmästaren Johan Sparfeldt

i Stettin. Vid tjuguetårs ålder befordrades han till hofkontrollör hos drottning Kristina, blef kassör 1654, åtföljde henne vid afresan från Sverige till Brabant, hvarifrån han afskedad återvände hem och blef kanslist i bergskollegium 1656 samt advokatfiskal i samma ämbetsverk 1661. 1667 utnämndes han till sekreterare i kammararkivet och blef året därefter assessor i kammarrevisionen, med dispositionsrätt af stora sjötullsmedlen i Sverige och Finland, förordnad 1685 till direktör i samma revision och erhöi adelskap 1688, hvarefter han skref sitt namn *Snack*, blef året därpå kammarråd och slutligen 1710 landshöfding på Gotland. I följd af blindhet måste han likväl taga afsked från landshöfdingebefattningen redan följande året, men erhöi i uppdrag att med landshöfdings namn »föra direktion» i kammarkollegium och statskontoret. — Död i Stockholm den 31 juli 1713. — Under reduktionsarbetet var S. en mycket använd person, bland annat såsom kronans ombud vid tvister om reducerade medel. Han berömmes för öfrigt för ovanlig arbetsdrift och såsom en af Carl XI:s skickligaste ämbetsmän. — Gift 1: 1655 med *Kristina Gestrinia*, 2: 1670 med *Anna von Wullen*, 3: 1698 med *Magdalena Hansson* och 4: 1706 med *Maria Leijel*.

2. **Schnack, Erik**, militär i utländsk tjänst. Född i Stockholm d. 4 febr. 1667; den föregåendes son. — Efter att en del år ha tillhört svenska armén, öfvergick S. i fransk tjänst och lät 1688 öfvertala sig att antaga katolska läran. Vid underrättelsen härom förklarade fadern honom arflös. Sonen, som med svårighet kunde undvara det påräknade understödet från hemmet, skyndade till Rom, kastade sig för påfvens fötter och anhöll, att hans helighet ville blifva honom i faders ställe. Då besöketicke inbragte honom någon penninghjälp, begaf han sig till Wien, gjorde fälttåget i Ungern och deltog i belägringen af Belgrad 1693. Från Österrike ställde han kosan till Paris och försökte genom comte d'Avaux inverka på fadern men förgäfves. Däremot blef han förestäldd för konung Ludvig XIV och rönt af honom många ynnestprof. Försedd med respass till Spanien, erbjöd han sin tjänst åt konungen »de las Indias», blef väl emottagen och erhöi en gratifikation samt ett rekommendationsbref till m:r Gastagnaga, vice konung af Katalonien. Sedan han i Afrika deltagit i Ceutas belägring, återvände han till Madrid, men då han här ej tyckte sig röna det mottagande, han väntat, reste han öfver till Portugal och därifrån, efter några månaders vistelse, till Paris. Med ett understöd af 100 louisdorer ur konungens egen handkassa ställde han ännu en gång färden till Rom, där han af påfven fick ett bref till kejsaren, som emottog honom synnerligt väl och gjorde honom till »colonel de brevet» samt »baron de l'Empire». På grund af sin stora språkkänedom anställdes han såsom marskalk vid den stora ambassaden till Konstantinopel, sökte efter sin återkomst och erhöi äfven löfte om ett regemente af konungen i Polen, men olyckligtvis i samma stund, som Carl XII:s påbud utkom, att ingen svensk skulle få tjäna